

РУССКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЮГОСЛАВИИ

Выходка кажда выдзень. Предплата на рок 80 дина, на пол рока 30 дина. За Америку и други краі 2 долара рочна.

Предплату и шиколі еможа до Редакції и Управы треба послазга на адресу: „Руски Новини“ Птикоревци (Югослави).

Розчисцена ситуација.

Шведское зме, же ме безмирис а з ним и погубеносц з дня на дзель ширн. При нас тот погубени дух вибил у познатим багочашким руху. З початку ме прикриван у так позаней инвилней и кацинскей просвиту. Але длуго тот сприводжа не могла тирмац. Кед не упале ла «просвита» поглядана ме помоц у «прадидовскей вири». Снесдно зос якма средствами и з чило помоцу. Главно да погубени дух рогочн Русинох у Югослави. То конечни циль багочашких комслидон. О просвиту багочаштво вецей не спомниа. Им тераз пашна «прадидовска» вира.

«Заря» од нового року, котра иншак «орган культурно просвитуного союзу югославических русинох», постави авдио и органи агитацији за одпадом од грекократ. вири межи нашим народом.

Ми то и данно предвидзели, та зме и у «Рус. Новиних» пред пол рока упозорили наш народ. Теди багочаше засичали ягод гад, кед мѹ ме стане на главу. Презивали нас фаризеями и бог зна як. И тераз ме догодзено, же их «цивилна просвита» и понши превратели ме на поповски, лем дабоме «прадидовски». Календар мизерни од 80 странидох виписали православци и недоучени богослове. Там дабоме бешеда о Високопреосвященном Владики Иринейо и зос його слику. Полши исторических фалсификатих и циташтва якн лем способн ланисац погубени одступници, котри у своей души мержа шницко по напо.

Най им будзе. Най им цудзи шадика дана свой благослов (у ч. 1.). Им главне аграрна жем, мешачина, нови надраги, динарици. Най ошавуло батюхове у «Заря» як свих поншикох и прядох богослужбеных. Най криво: Да жие Милутина Губан (ч. 1. стр. 16).

Читайце „Руски Новини“.

Шницко ме то нас греко-католикох Русинох у краљовини Югослави апсолутно не тиче. Шницко то им не пове. Шницко то уж було пред 15 роками, кед ме зос тоту агитацию зашочало у ланши Керестуре. Па иншак? Наш народ у своей рускоци, тельо свидомн и тваран же ме смияни нела преїи води превесц до якогос славянства, з котрим зон жие уж 200 роки, па не треба у тим нїодкого нїякей поуки. Нам руски народ тельо у своей грекократ. вири поучени и зроснѹти з гю, же йона удоволюе його поучбом од колїски до грѹба. Наш народ не прицагѹю правни церкви, неми казателници, празни споведанїи. Прето и тих днїях остатнї бѹвши одиаднїк скрѹшено ме попрацен назад до еднїей правдиней своей грекократ. церкви. «Согришел сом, слѹхал сом кочких сприводнїкох и агитдох», марел зон, «а тераз

бим спел з мирнѹ совиснѹ сприводзци свой живот и спокойно умрел!» У другнм едним валале прикљадно: «Сприведїи нас, ми думали обновили нашу просвиту, а йони почали гарочнѹти зос вирѹ. Прето зме их зохабелї. Далеко им най будзе хижка!»

Ми зме при конѹ прешного року у ласкейх етатях видзели правѹ бичачину багочаштва. Тераз нам ю ише веинше ошвнѹто сами батюшме зос своима новинами и календаром. Ми им уж зато благодари, же иншак указали своєю ратнїи. Ситуација тераз чиста и ясна за каждого Русина. Або з нїма до своей народней и вїрскей принасецї або зос споїо неркѹву бранїц и зачувац своєю вирѹ и рускоци. Лебо претолене Русинох до еднотого сепаратистичного племена, да их нестане уж о 10 роках, лебо отримае своей рускей народносци, же би исторїя нашим поколїшом цїнїюнедала о ставнїх, чешких але чеснїх борбах за своєю отрнїоване.

Нїч нового под слѹшком!

Вредно дарав пеатриц до давней исторїи бо вона нам велюрая може бѹд учительком живота. Присловка нам гутори, же ват нїч нового под слѹшком, а исторїя нам то лем потверзуе и поучуе нас, цо ме у шкѹце давсди доброго и красного етато, да и ми так робїме, лебо беачесне осудуе, да не ми вїшка того хлопїме. Найгорнїи влодїїства, издаїїства, убїїства и безцесца, хтори вїшка находїме коло себе и широк швета бѹло и скорей у давнїх догннских часох и да су не болаци, ми би макли и руку. Поучї нас исторїя, же не лем вїшка але и вше бѹло людях, хтори на пр. за пшвнїи предавали ко лям себе, але пре себе и цали свой народ. Исторїя нас поучи, же од першого Каяла, убїїак, вше бѹло кайннѹтох, од першого Юды вше бѹло кдашох. Бѹло арацїнѹтох (издаїїнѹтох) и скорей, бѹло карвернѹтох и скорей, а вше их и бѹдзе. Нет того, цого би человек поднїго и вїшекого характеру не могос аробнц за пошѹку ливнї. Злї человек готовн зашесц цали свой народ до найгоршого зла, лем кед би могос, а йому лично аднїкому лям най будзе на хасен.

Даннї грецески историчар Геродот приповеда нам така случай.

Року 480. пред Христом занойовал перзїйски цар Ксеркс на малу грецеску державу. Милїйон и 700.000 шїнакох, 400.000 конякох и 3000 воєннїх ладьох, на хторнх бѹло коли 250.000 еажого воїска. Слїне ме тото воїско вадїло по сухнїх и вожело морїом. Грецеска бѹла мала державка, менша якцо в вепка, але подзелена на вецей меннїк держачокки, каждая зос своїм краљом и палгом невиснїа еднїа од другей. Кед Греки дознали, яка страхота на нїх идас, почачи ме дозварац, як да ме цого зла ошлїбебѹда. Пшталї помоци од другнх державох, але през хаснѹ. Мушкелн тѹе ашнїав, але часу уж не бѹло вадїсе, да ме порнхтїю и дочекаю перзїйске воїско. Десонїла краљ у Спартї, малей греч. держачокки, ишадумал, да цале перзїйске воїско агрнїва, дїе ме греч. держачокки злїова и за воїну порнхтїав. Висол авсе собѹ 300 спартацѹтох и вштел з нїма епрѹда Керкс. Еднїа прага, цо ав грецескей воїска авсе Лавї и по хторей в перзїйске воїско муштело преїсц, вадїла през Теропїадску долику

Вона виждала преа велики бреги я/оз да я у горох вирубана я лам по тей драги могло пераййске войско исп. На месце, дас тотя драга лам вельо широча, же би ше людшо коч кочу вступел, а штреходяч торя я вного и другогю боку, надумал Леонидя дочекат пераййске войско я ватримац го, дож ше домашнй держави лорхтало на войну. Раа пробегув гу ньожу шек сласчик и шяря му.

„Пераййцк иду на нас!“

„А, ко, шяря му Леонидя, ми идасме на нх!“

„Аля их ост тельо, же од их стрялох вачмес сласчик!“

„Тим лбоше; одлоседа, голык будасме у хлацку войовац!“

Кед пераййске войско вришло до Термопйлох аатримал го Леонидя на месце зос своима 300 войками. Борели яе я лави, аля перз. войско не пушели, а сами анй сцен крок не одступели. Но нашол ше еден Грек по мену Ефйялтес, хторя за повежи указал Керксони през вносна горя драшну и по тей драшкы преведол вале пера. войско Леонидя за храбес. Пераййске войско, хторе бярэ вельо мертвых олабело през Леонидя, не врадало ше, да од хрибта Леонидя нападне, аля ше понасило до Греческей. Кед Леонидя обячал го ше стало, приближал ше свиха вносна гу пера. войску и аос своима янадувал я плерел просто на шатор самого Керкса, перз. царя. Не удало му ше аля вон я шцачки його волца там попадали на пошо сивни!

Греческа виждала геди, же ой лам у злогн спас, зложела ше я побята силне перз. войско и на земли я на морю, а Леонидя я його 300 войном поставела памятник зос латписом: „Путняку, поведа Спартанцям, же ту лажоме покориа их закону!“

Леонидя я Термопйлик отеди су места чещя я слави. А Ефйялтес? Ефйялтес, по свой народ предад, за певежи го сцен шмерца припад, место я безчесне. Кед история спомина мейо Леонидя, спомина я Ефйялта, аля яка повяла междь едикм я другикм? Леонидя—Ефйялтес!

Бидня наш руски народе! И ти маш сво-його Леонидя, аля маш впацря я Ефйялта, а на вного!

Року 365. пред Хрестом згорел у Ефесу у Малей Азии орякрасни храм поганскей богини Артемиды. Малоазийски нароци бярэ чествовали тотя богиню я прето ше у тим храму казберило силне богатство. Цаца Мала Азия була запревасцена межд ше развсел тот глас я лам ше о тим огню и у Герострату, хторя тот храм запалел. бешедвало: „На чом запалел Герострат тот храм?“ Ето, вон ше не скришал аля сам на пошви уста шрмал: „Я, Герострат запалел храм!“ Влапели го я при ваняточаню шварел: „За телих людзох читам у кнйжках я их мена слави, я яа мена ше анй не аия, же опестойм. Зато сом запалел храм, да и о мю швет бешедуь, да я мойо мена будзе у шкйжках упжсане!“ И справдя виколывало му ше жадави. Його мена история спомина, аля Герострат о мена уж 2000 роки познате, аля слава тотя мена!... Спомина ше Ефйялтес, спомина ше Герострат я тей им подобни, аля че би не було лепше, да ше шйгда не родзели тотя людзе, як да им мена я таким пендем слави окуруновали?! Уж 2000 роки споминаю ше тотя мена, аля яка я Ефйялтовска я тотя Геростратска слава?...

И наш руски народ ма не лам Ефйялтох, ма поп я свих Геростратох. Их мена будзе споминац я уж их спомина наша руска история. Их мена слави, аля ше коло их менах вио мена Ефйялтов, вена Геростратох?

Питаме ше, ла ча тотя людзе маш, лобо даю совисци же над своім народом таки дйла робиц можю? Так, воня маш совисци, аля воня маш лам себе пред собу, я по народ. Ефйялтес не думал на свой народ, думал вон на себе я... ша злато ше бйбиди, зос златом мож жич... А да укйря свою совисц, сну ирешивчин я саялх себе, же их дйло добре (як я Герострат) я алрмало я крота я сыладз шцико, до лам святня, вигомею шцико, до до теряз отримало руски наш народ. Вдаа, же ше у дюдским шйбду лажше отрива, же у лйбдским доуу лажше шярэ рошно, зос людским ше лажше я више лжта, ла зато муча до другогю преласця я як врана найперше свй, старе муча обйдац я опшмерзич.

Нуц их народе руски! Шай иду на чести им!

О. М.

Свитска войца.

В воцн 2. августа 1914, док вше цаца Европа шедзела у мир, наукаш уж 50 роки на мйр, ушонаюцй у навикнутим изобядю, у тунюсна я шладобиднй рушаню, у обставимох, як од нас лйшо венец не дажне — зацалени белгийски пограбички валацкы Векс. Поалакани земледйци виганяни я хижох я штреляки, бо хторика гварел, же сцен скрити члоек штрелял на Нижидку войску. Офицере я воаки котря го зробели, веношше я сами алекси од того, цо яробели. Медлитим тей поци запаляки Немци не лоя еден белгийски валац, аля цацк швет. Од того часу престало време удобня, ядовольтства я мира, време злюдного владац я Европк.

На дзени 4. августа обявила Велька Британця войну Немцкей. Людас вше не могли шериц, же настали нова часи я нова времена. Аля необдуго обячили, же война явлалуе жывот шлицких людзох.

8). Подйи у войни до 1917. року. Войца заочвала по плану Немцох. Воин нагло налосцели на Француаку жадаюца ю царя збип, да ше вец можю обрациц на Русию. Немецкы воаки план бул правени даскельо роки пред войну. Потим ше явлели нова оидумки. Француаки лажю могли уж на початку вопрен Немцох зос правилиям заснованьом яркох (дегунтох), дротових пререпкох я слачных стварох. Аля Француаки явостали теди у воескей науци од Немцох. Воин думали, же ше за нйх лажше бярэц на отвореним полю, не мал дасц жкбацких дротох я машинских кувикох. Француаки дзелюдик штердинй були правени з помоцу Немцох я Немци шчили з яким оружьем их годни розвалел. Творякы Лам шйбиди 15. августа, а 20. августя воцни Немци до Брисено. Теди пришло на помоц Француакам Британска армия лам од 70 тысяч войкох. Тотя армия наваднута 21. августя при Монсу од владнейних немецких силох я була побйцнута назад. Праве крыдло немецкей войски вйше того явлельо зос шцачку силу у ичано да обколяни Париз. Немска верховня команда теди на тельо була уверена, же войну на западу добила же на коцнц августя почала преруцовати чстя зос западней на восточну фронтю, дзе Русци превалели до восточней Прусси. Медлитим Француаки несподичивано розвнли свос лйбе крыдло, у чим им помогли я Английци, котря добили далшу помоц. У тим привичиваюца немецке праве крыдло зачалело даси саме себе, страцело явязу зос свою позадичю я одручене с зос Марни по рнцу Есну. (Битка на Марни од 6. до 10. септембра 1914). Ту ше Немци отримали у бара утвердених яркох (ровох).

Потим Немци прободели ослабис лйбе крыдло союзникох (Француакох я Английцох) я зробили невозможним посланя далшей помощи зос Англий до Француакей. У тим немалы успиху. Прешло ше на войованя у яркох Анй дриц войска явжвала, же дя не рини проблем валаця фронтя, котря була составена од цвльих ридох яркох я пререпкох од джобаных дротох. У офензив против Британскей фронтя (22. априля до 24. мая 1915.). Немци почали хасновати даяцни ланки (гази). Войска союзникох буда од того позвакана я поколебана. Аля прицили такой кемичаре, котря по работи од 6 тижаскох випумали на яки спосаб ше голми войаки храниц од отровних ланних я як ше голди я сами з шйма послужити.

За венец як рок я пол г. с. од октября 1914. до юля 1916. року на западней фронтя борба ше воцела през венових усннкох було за котру страну. У яркох я по за лйх патели ше мализиони людзох Лам незможку запредовати медицинскей наукей мож задековати, же ше тих войкох не влапели обераци хорота я же ше так дуго могла война заштовати.

У першей половине 1916. року Немци страшице сападли на Француакох на ситеру Вердена. И Немци я Француаки маш бярэ вельо травени. Француаки гурорели я штерали „ше прейду“ я отримали ше на своих местох.

И по битки на Марни Немци вше були у моцн. Страх, котря их лажал од Русох, попуцел до побил, котру шкочиковали над шйма шря Тансберту. Русци вшак я по биткк при Тансберту шпродовали на вонц. Австрияцям одняли скоро цацу Галицию: Львов казжали уж 2. септембра 1914, а 22. марта 1915. оредало ше ям шелька штердиня Перемиль. По битки на Марни Немци явведи члвчани рад страшных явлалох на Русох. При тим полавали методу, да на розмарио малых секторох патрелу цо вение члво цвлох. На дзени 23. юля 1915. Немци я Австрияцки явцели Перемиль; руска фронтя була шокискована вше далей, дох на коцнц 2. септембра Немци зажжали Вилну.

(Далей будзе).

ДУХОВНИ ЖИВОТ

Пише: Владисла Дювнаний.

Наша прадыдовска вира.

Даскельо слова людзох добрей волй.

Владимир Вельки (980—1015).

Кед Владимир востал самостяни лажо Киевскей Руси, покорец вичельнй славянским племена на Западу я Востоку. Вон тероз надумал да обновя стару поганску шору я да шпреродит укжованце штеранство. У тим напрым бярэ вельо робет. Аля кад видал, же його держала од того бярэ страца я же му поганска вира на гоцно привичивуц, да з ей шривомоцу мочажно я културно шпреродити свой народ, теди постановел, же ше я сам покресити я з свою державу же зробити хрестиянском. По вельким роздуманю одлучел ше пойсц шйбцом своай бйбн Олаз.

У тим напрым дйствовали на Владимира я вей його старини шитичици, котри уж од скорей шкочивали хрестиянску шору я особено вдио жени Болгаркиня, котря була хрестиянка.

Вйшана причина, яка пошувала Владимира да ше покресити, була шйдушца: Року 987. була византиска державя (Цариград) у велькой опасносци. Протя цара Василья адитнул ше

було імя Бадіас-Фіка и преглашест ше царю. Крім того на державу рубали и двох стракох и неприятелє Араби и Болгаре. Цар Василій II. замодлял йому од сушедного князя Владиміра Киевской Руси, гоч тоти два держави уж од скорей не були у найденним приятельству. Владимір вислухалє мѣлбу царю и пошол му на помѣц зос велику силою войску. Неприятелє вквантского царства були розбити. Не знаме гочо, яку награду по договарки дал цар Василій II. за то Владимірови, але то знаме, же Владимір при тей нагоді замодлял руку цароней шестри Гані. Цар пристал на то, гоч шего шестра тому барз апроцивала. Нѣт сумні, же Владимір то робел пре политични причини. Він спел на тот спосіб присц до родбинской звязи з царским двором у Цариграду, як и з наймоцнейшим у тим часу царским двором франачко-римским на Заходу. Шестра царя Василія по мѣну Теофана, була ована за франачко-римского царя Отона II. Тот князов успях мал велики ивни и на фантазю тедишнього поганского народу у Киевской Руси, котри бул жадни слави того швета.

Тоти князюк авлаи з двома хрестиянскими царским дворами склавали Владиміра, да и кон сам цо скорей прѣмє хрестиянску віру. И кон то скоро зробел: дал ше покресциц най-правдоподобнейшє у мѣсту Василєву иввалєно Києва. Иславска літопис нам гутори, же го ля кресченє готовел одєн Варяжик (латински свящєній), и кресцел то запє Варяжик владанє по мѣну Навел.

Кед ше Владимір сам покресцел, кон тєдн обовязовал и других да приму хрестиянство. Шидки други приповѣданя и богресєнєю Владиміра и руского народу, то познейше видумани и дописани до літопису Несторового. Рубєди то и найясней з познейших часоц грєчєски писатєлєв, да скрито правду пред людєма и да прикажу мє до Киевска Русь. ивдєно добре кон од Цариграда достала.

Царски двор у Византу барз мало влєтримал до своёго слова. Так ше то и терав стало кед не було неприятельоц прєд двєрєм Цариграда, забул цар Василій, же Владимірови обєцал дал свою шестру Ганю за жєгу. То барз розгнєвало Владиміра и кон постало кон, же ше барз авєсти. На лр 989 року зобрал велике войско и вєрєл зос нїм найперше на Херсон, а отамаль думал вєрєц на сам Цариград. Але терав цар Василій закупел

своєи слово и послал Владимірови своєи лєєстру Ганю, а котру ше кон повєзичл у Херсону. Отамаль ше кон ірєцєл до Києва и зос собу вжал дєскєлєх свящєнійкоц зос Анастасія-Волк ак найстаршим, котри мал буц владанє. Тот ипал Владимірови табіу, як годєси найлегчєйше завжал Херсон. Херсонци барз чєтко подцонєлєи власц Византа.

Тот князов добуток уицтожел остатєк воганьской опозици. Прєто Владимір не мал велика трудносєи при кресченєу Киевской Руси. Найякша трудносєи була у тим, же не було свящєнства, котре би визнавало славянски язики и котре би народ поучовало. Опцє кресченє започало ше 990 року и то найперше у Києву и до других мѣстоцрєх варяжкоц. По ввалєноц кресченє ше вєкєлєчовало вєлєю конєйше аж кед Владимір достал з воєки владикоц и свящєнійкоц.

(Далєй будєє)

Похибка. У статї Прєсєв. Владикє „Дєнь корунованя Вєдєнського Архєрєкє у ч. б. на стр. 4. у 21. шорєку од ивица стої: „И кєд дахтє адружєни з тим престолом, а ма будє: „И кєд дахтє иєадружєни з тим престолом, кон нє у миру з Христом“.

Нова большевицка влада на Україні.

У воєнєй украинской большевицкєй владє, котра тих днєоц конєлєнє, вєст на 13 министрѣоц лєм тронє Украинци, а шидки други (комєсарє министрє) Жидєи лєбо Москѣоц як Шехєлєс, Шьлѣома и други. А прави диктатор на Украинє вєст Москов Нєстишєв.

Нові губернатор Подкарп. Русь.

Подкарпатска Русь мє, як нєм уж познєто, окрему свою управу на чонєй стої губернатор (славнє як у нас бан). По шмерєци остатнього губернатора Дра

Назви „Русь“ и „Україна“ одкадє ше вжалєи и цо аичєа.

Так єто мєла „Україна“ и „Українци“ прєдєи ше наєсто старєх „Русь“ и „Русинє“. Цєшка то правицк мєла за наш народ, нєанє жєм и наш язык, котри ше клєнєю и у нєцє и у странєм швєцє. Мєла „Русь“ и „руски“ страцєли ше вєто, (крєм на Гєрциї и у Югославїї) да ше ми мѣшємє роалїкєлєи од „русєскиц лєдєвоц“ (Москѣоц и їх державє) а и прєто, же наш народ кед прїшєл под ярмо Москѣоц, не мал моцє, да своєи старє мєно охрєпє.

И так цар Пєтро I. назвал свою державу „Росїя“. Зробєл кон то парєком вєто, да и од нас направи Москѣоц. Мєно „Росїя“ то лєм грєчєска фурма мєла „Русь“. Але цар Пєтро не дал своєй державє мєно „Русь“, бо знал, же Русь то вєто цо и Україна и прєто нїхтє не будєє Москѣу цолац Русь. Прєто вжал кон жєтури мєно Росїя, бо знал, же такє мєно кон наруцє своєй державє и своєму народу и на тєц спосіб кон прєд другєма народами прєдєставлє, ягѣд да Русь-Росїя то єдно єстє. И цару Пєтру пошлєо за руку, да зос мєном Росїя закрєпє посєбносє старєй „Русь-Украї-

ни“ од Москѣоц. А да то нєцє лєкчє вїпатрє почало ше Москѣу цолац „Вєлькоросїя“, а Украинєу „Мєлєкоросїя“, нєодєа Москѣа то лєм старєна шєстра и гуторєк Русь-Україна.

А кед Москѣоц присвоєлєи себє старє вєно, присвоєлєи Москѣоц себє вєдно зос тим и стару нєну истєрїю и кїтєковносєи почєлєи ше и нєма лїхвалєчєвє, як зос своєма. Але нє маю Москѣоц право на то, ягѣд цо и Рѣмєлєнє маю права своєц себє и в нєвєцє аїц нє сїєвє, стару истєрїю и културє старєх Римляноц. На тоту стару римску истєрїю и културє маю право лєм Талиїєцє, ягѣд и на давну Русь маєе право лєм мє Русинє, як прави цѣтєлєкє старєй Русь. Ми Русинє, а нє Москѣоцє, мєе прави цѣтєлєкє старєх Русинѣоц и Русинѣоц. Староруська истєрїя и културє то наша, а нє москѣовска (росїйска) и старє Русь и теравнє Україна то є єдно єстє. И апроциєно, старє Русь, а теравнє Русько нєма — крєм украинєцєного мєла, цїрє завдєчєкє, ягѣд цо нєт заврєлєнєцї завдєчєкє мєдєи старєм Римом и теравнє Рѣмєлєнєку. Ми Украинци мєе прави Староруськи, права пєсєднїци Владиміра Святєго. А Москѣоцє то мєлєнїєнє финскєх и славянскєх плєчєвоц, котри прє слоки вєзєну мєи яжалє од нас нєанє истєрїєцнєу слаку и терєлє би спє-

РУССКИМ ПИСАТЕЛЬОМ.

Жє бє нам наш мїлєи Руски Калєндар на рок 1936. цо хрєсїи лєнєл — лєвєдєлєм лєнєцєх дѣтєрєпнєх и поєх писатєлєоц, же бє своєи пислєцє за Калєндар писєли краткѣ и на єднєй странє цєтєру прїготѣлєи и послєлєи їх на адрес: Грекокєт. парѣхїєлєнє уряд — Стари Врбєс — найдалєи до 1. мая 1935. року.

Так нєто мѣдлїм постєлє фотографїє цѣоц парѣоцєго нашєго жєвєтє и з рускиц краєвоц.
Вїцєдєс Дєрєи, рєдєктѣр.

Бєсєкїда цїрєкє пар рокєи чєхослє влєдє нє и мєнѣоєлєа цѣоцѣо губернаторє. Аж тєрєз новїнєи цїрєкєшє, же влєдє одлучєлєа цѣоцєнє за губернаторє Константїнє Граблєрє, котри є вїшєкє наш грєкокєтѣл. свящєнїк и нєчєлєнїк Ужгѣрѣоцє.

АМЕРИКА И БОЛЬШЕВИКИ.

Днє знамє, же Сїбєрнєа Амєрїкєа бєлєа од нєдавнєа у добрєх єднѣнїєоц з болшєвїкєма. Амєрїкєанци думєлєи, же болшєвїкє бєдє за тѣтѣнєи нєцєжє крєпѣлєц од нїх фєбрїкєнєи прѣдвєтєи и же нєцє Грєкєа прѣдвєтєи дѣлєтєвє, цо ик нєцє парѣкє Русєм на прєвєлє. Але Амєрїкєанци вїдєлєи, же болшєвїкє нє маю нєцєжє и цєлє нїтєлєа од нїх цѣоцєкє, а дєлє да бє бєлєи у стєнѣо бїзнєсєцє прѣдвєтєи дѣлєтєвє. Гѣ тѣмѣ болшєвїкєлє прѣрєстєлєо брїєцє у Амєрїкєа народ и прєспрєдєлєо рєвѣлѣцїю. Зєто амєрїкєансєа влєдєа одлучєлєа, да прєтєрєнє з болшєвїкєма шїднїєи євєлєи. Тѣкє и прєдѣо!

АПОСТОЛІАНИ ЗА МІСІЇ.

Пєсєлєцєи кєтѣоцкєи крєпєлєи дѣа єрєрѣшєнєи и єдєрєдєлєи их за жєнѣцєрєоц у Аѣрїкєи и Азїї, дєлє вєт жєнѣцїєцї. Слєпєи ше єрєрєлєи бѣлєа євє Пєтрѣ, а другєи євє Пєблѣ. — Нєцєлєцєи кєтѣоцкєи єу добрє поучєнєи и євєи лѣжєи своєй вїрї нє тѣкє єкє у нєсє, дєлє єстє и тѣкєх лєдєвоц, цо прє нєцє охєблєлєо своєє вїру и слєхєлєо кѣоцкєх агєнтѣоц црєкєлєоц.

ФРАМАСОНИ НЕ ДАЮ ПЕНЄЖКИ.

Вєлєкєа фрємєлєсѣоєкєа гѣжєа у Шлѣсїєцєкє мєлєа за своєо кєскєрє Жїлєа Пєлєгє, котрє гєлєдєлєлє з цѣлєцї нєцєжєкєм тѣкє, же охєбєлє у

лє мєно Україна єнєрєцє зос лїцє жємє.

Тѣто нїєнєцє рѣлєвєдєлє ємє нєцєлєкє цѣлєтєлєо вєто, да нєцє да лєлє єрєрєлєцїє, же мє Русинє лєбо Украинци то єстє цо и Русѣоц-Москѣоцє. Москѣоцє нам вєжалє гєчє мєно, алє нємє нашєй єрєнє, нашєй єрєрѣлєсїєи влєцє и жѣвоу. Мєкє ємє познєнєи старєх Русинѣоц лєкєлєкєкєй рускєй державє, єлєнє є мєно старє Русинє и руски, лєбо нєвє Україна и Украинци и вєкрєцѣоцєи и тєрѣвоцнєу єрєлєи зос нєнєцє мєном нїкѣму нє дєлє. Такє барєкєй, же єтєкєлєо худѣбєи єдєтєлєєнє єдєу нєцє под вєквєрєкє, же мє єстє цо у Русѣоцє прєвєдєлєлє лєкєцї „прєдлѣвєскѣ“ вїру, котрє нїлєа нїлєа нє бєлєи нє будєє. Бѣ кєд бї ше мї єдєрєлєи своєї рускѣсїєи и своєї старєй грєкокєтѣл. вїрї, цѣтєи бї нєпрєвєлєлє самѣубѣлєтєвє, гєлєи бї себє зєпрєвєсєлєи. А то аїц єдєлє нашє рѣлєвєдє трєбєи и свїдѣлєи Русинє нє єцє и прєто нє вєдлєлєлє будєлєлє тєрєдѣо трємєцє своєй рускєи вїрї и своєй грєкокєтѣлєцкєй вїрї и єстєлє мє тѣто, цо ємє бєлєи и дє тєрєлє: євїдєлє Русинєи и грєкокєтѣлєцїє!

(Нєвєсє).
З украинєского М.

васи 500 милиони долари дефициту. Зос извештає той ложі бидно, же вона поснчала силни пенєж за помагана вичерпаних сєктєх у Гброви (баченєх, субвенциєх и друтих бугєрєх). —

АМЕРИКА ЗА БЕЗРОБОТНИХ.

Американски парламент одредзєн 4 милиарди долари за явни роботи, да може худобни безробітци заробити на хлєб, а бачє з тих одредзєн 80 милиони долари за напєг помєц тим фамелиєм безробітних, котри жиє у найбєднєй пужан.

ПОЛСКИ ДАЛЕЙ ВИГЛЯЮ ЖИДОХ.

У петатим часу немєцка влада вислала з Пєдлєнцєй 9000 Жидєх, котри не мали немєцкого державнєстєа, але спадали под Польску. Штєтєи джшєми висєли до Польскей а то им не бачє було зо бєдє, бо у Польскей Жидєх бачє вєльє та вєдєи друтиєа права конкурєнциєи.

Красни приклад малженскей вирносци.

Читамє у чєских новинах: У єдиєй парєхї зарєшє Праги євєнєи муж и жєна своєй стрєбєрєи 25-рєчєи ювєкєи. Замєдлєи муж парєхї да їм янова удєлєи благєслєвє мєлжєнєстєа за дальши їх жєвєт, Парєх радєнєиєа приєтєл. На одредзєниєа час припрєвєдєи муж своєи хєру жєну на кєчєву до цєркєи и там приєлєл новєи мєлжєнєскє бачєстєиє. По одєлєчєнєи благєслєвєа парєх заєнєтєа каєа: „Як джєго вєнєа нєтєи хорєвє?“ — „25 рєчєи“ глєкєлєтєа отєвєт. „Як то мєлжє рєзумєд?“ — вєтєлєи мє свєцєнєик. „Тєлє янєцєц. Прєд 25 рєчєи мєлєи змє спєдзєбєи. На свєдєбєи тєфєлєи мє вєлєкє нєщєсєиє и мєя жєна бєлєа смєртєлєи рєнєтєа. Од тєгєо часу нє мєжє хєдєтєи и мєтєи вєнєи мє“. Якоєсєи тє вєдєлєи цє да пєвє вє тєтєи слєвєи. Ювєлєт дєлєиє гутєрєлєи: „Нє джємєцє, янєцєц, мє мє прєтєи вєщєнєиєи лєдєс. Мєи тє так лєбєвєиє, жє мє тримємє зє найнєсплєвєиєиєиєа на цєвєиє. А кєд бєи вєнєа вєнєиєа їм бєлєа мєя жєна, я бєи тє сєбє вєнєиєа вєтєлєи“. И жєкєа тє кєтєрєдзєлєа в рєдєстєиєиєа пєнємєжєиєа и дєдєлєа: „мє и тєрєд мємє вєлєкє лєсєку, нєу мєлєи вєнєиєа мє дєсєлєиєиє“. —

Янєцєц тєдєи янєцє сєрдєчєкєбєиє вєнєчєвєиєа своєиєи пєнєдє дєбрєиєи вєрєиєи и дєсєкєнєлєа Бєгєу, котри тєкєи чудєсєа тєвєрєи.

ВИБЕРАНКИ.

За тєпєлєи мє уж знє, жє прєдєдєлєтєлєа вєлєдєиєа в. Є. Бєтєчєк пєслєлєи сєбєи сєлєдєстєиєиєу лєстєу за пєлєу дєржєвєу и нє бєдєзє канєдєдєнєцєа на лєстєи Югєсл. Нєциєнєлєнєй Стрєнєкєи. Тєтєа дє тєрєдє найбєднєиєа стрєнєкєа пєхєдєлєи мє у бєрєзє приєдєлєлєа стєнєиєа бєжєтєи у нєй мєгєи и бєлєи приєтєлєшєиєа уж їє охєлєбєиєа. Пєлєу вєбєиєиєа, жє приєтєлєшєиєа Шєбєи Дєвєдєвєиєа, бугєвєиєй Зєлєнєвєрєдєнєиєкєй стрєнєкєи и бугєвєиєй Рєдєвєлєвєй Сєлєчєкєй стрєнєкєи вєнєстєлєа на дєбєрєх бєдєиєа и вєстєлєа нє цєлє дєржєвєиєй лєстєи Дрєа Мєлєчєкєа.

КАНДИДОВАЊЕ НА ВИБЕРАНКОХ.

По зєкєнєу о вєбєрєнєкєх пєрєдєлєиєх пєслєлєиєх дєржєвєиєу канєдєдєтєлєкєу лєстєу мєжє пєслєлєтєиєа кєждєи канєдєдєтєлєкєу лєстєу мєжє пєслєлєтєиєа 50 избєрєнєиєх зєс пєлєи єрєлєх у дєржєвєи, алє тєтєи прєдєи мєжєтєа бєдєи найбєднєй зєсє в бачєвєиєх.

ДРУСТВО НАШИХ БАНОВИНОХ.

До вєнєцєа 1935. рєчєи мєлєи кєтєрєиєа бачєвєиєиєа джєштєа: Арєбєсєа 50 мєлєиєиєи, Сєлєсєкєа 21 мєлєи, Врєбєсєкєа 28 мєлєи, Дрєнєсєкєа 2 мєлєи, Зєтєсєкєа 22 мєлєи, Дєнєлєсєкєа 6 мєлєи, Мєрєвєсєкєа 13 мєлєи, Вєрєдєрєсєкєа 3 мєлєи. Найбєднєй джєштєиєа бачєвєиєиєа дєржє. Гипєтєлєкєрєнєй бєлєкєи.

ПЛАЦАНЄ ПОРЦИИ.

Мєнєиєтєрєа фєнєнєсєиєлєх одрєдзєиєа дє фєнєнєсєиєлєиєа дирєкєтєрєиєа мєжє приєлєдєлєтєиєа зє одлєгєнєиєа урєдєлєнєиєа пєрєвєиєа. Тєи вєдєлєи пєлєа зє пєрєцєиєа до 50.000 Л. и мєжє мєиє урєдєлєнєиєа одлєжєиєа пєлєа до вєнєцєа тєгєо рєчєи.

НОВА ЖИЛА.

Од сєбєтєи зєтєи пєкєлєа у пєлєиєй дєржєвєи пєдєлєи єнєиє. У Пєдєи вєлєдєа бєлєкєа бугєрєа и жєвєдєиєа зєтєи стєнєкєа. Найбєднєиєа мєрєз бєлєа в пєдєи од 11. нє 12. фєбрєуєрєа. Штєрєдєиєа тємпєрєтєрєа бєлєа 25° пєлєа нєлєу, а дєлєдєкєа бєлєа и дє 30 стєпєнєи мєрєзєу. И у джєтєиєх дєрєжєкєх нєпєдєлєа єнєиє и приєлєсєлєлєа мєгєи мєрєз.

† М. Анна Теодорович.

Якє пєлєа жєиє нєшєиєа пєрєвєа шєстєрєа Вєсєлєвєиєа М. Сєфрєнєиєа Єрєдєлєиєа зєс Пєдлєхєйлєвєиєкєх у Гєлєиєиєа, дєлє 27. янєуєрєа 1935. рєчєи прєсєлєлєа мє дє вєнєцєиєа М. Анна Тєодєрєвєиєа у 31. рєчєиєтєа, а у 38. рєчєиєтєа своєиєа мєлєнєиєкєа пєрєвєа.

Пєрєвєа бєлєа єсєбєа вєрєжєвєцєиєй єлєвєрєиєй тєрєпєиєиєа М. Сєфрєнєиєа Єрєдєлєиєа, котрєу М. Анна лєлєа нєстєлєтєлєкєа у Слєвєнєтєа приєлєсєлєлєа нє своєиє шєрдєо, дє тє вєхєлєа у джєу єлє. Мєкєрєиєа зє дєбєрєу Вєсєлєвєиєкєу. Бєлєа тєу 1915. рєчєи, кєд мє пєрєшєвєрєкєа чєлєи о сєстєрєх Вєсєлєвєиєкєх, Кєд тєрєпєиєа М. Сєфрєнєиєа пєстєлєа сєстєрєкєа Вєсєлєвєиєкєа, нєцєлєтєа вєнєа зє сєбєу вєдєиєа джєтєиєа, а пєкєиєлєа М. Анна вєнєцєкєх приєлєлєа дє їх вєхєлєа зє Хрєстєа и зє русєиє пєрєд. Пєнєкєа жємє вєлєиє шєстєрєиєа, котєи вєхєлєвєиєа у Слєвєнєтєа в тєрєпєиєа рєбєи пєиє вєнєцєиєа Бєгєа и зє своєиє пєрєд. Алє мємє и вєдєиєа дєтєлєвєнєтєиєа мєцєтєрєиєа, котри пє бєлєи од Бєгєа пєвєдєлєнєиєа зє мєлєнєиєкєа вєлєтєа. Вєнєиєа вєнєиєа нє джєтєиєа мєстєах крєпєиєкєа рєбєиєа жє мєцєтєрєиєа, джєтєиєа зєтєиєа жє учєтєлєкєа, тєрєпєиєа приєнєнєнєиєа рєбєиєкєх. Джє кє бєлєа пєкє. М. Анна, вєнєиєа бєиє бєлєиєа вєнєцєкєа остєлєи приє своєиєа и нє бєлєи бєиє пєсєлєнєиєа, цє тєрєдє вєсєлєнєиєа.

Цєдлєа вєлєиєа М. Анна мєшєлєа мє прєсєлєиєа зєс вєлєкєиєа чєсєлєиєа нєшєиєа сєстєрєиєа дє нєшєиєа крєаю. Прєдє крєтєкєа чєсєа прєбєиєлєа вєнєиєа у Крєжєвєцєх и тєу отєвєрєлєа мєнєстєрєа Сє Вєсєлєвєиєкєх, в пєвєиєиєиєа мє зєс шєстєрєа мє прєсєлєлєа дє Шєдєу. Тєм найбєрєшєиєа ушєрєлєа цєлєу пєлєтєу вєлєдєиєкєу нє шєгєрєиєа мєнєстєрєа у їм отєвєрєлєа вєнєиєнєиєа, а пєтєиєа и шєрєтєиєиєа Кєлєлєа зєтєиєа єсєбєа вєнєиєиєа єлєдєиєа рєкєкєх у Шєдєу.

Прєд джєтєиєа рєчєиєтєа зємєдєлєлєа, дє нє мєжє вєнєрєцєиєа дє своєиєгєо рєдєчєиєа крєаю и тєм мє прєгєтєвєиєа нє шємєрєиєа, гєчє вєнєиєа зєтєиєа бєлєа гєтєвєа нє сєдє Вєнєиєа Алє и кєд мє врєнєлєа дє своєиє Слєвєнєтєа, мєшєлєа прєд єдєиєа чєсєа зєтєиєа пєрєлєкєу Ижємєиєа и прєвєдєлєа вєдєиєа дє 100 сєстєрєиєа. Нє цєкєиєа вєдє тєгєо бєлєа єнєиєа бєлєкєа и гєтєвєлєа мє нє шємєрєиєа у мєнєстєрєу у Пєдлєхєйлєвєиєкєх. По чєжєкєх цєрєпєлєкєх прє

слєбєсєа тєрєпєа у дєвєиєиєкєй приєдєлєсєиєа нє Прєвєдєиєа Бєжєкєа приєдєлєа своєиє джєтєиєа дє рєкєкєх Сєсєиєгєо пєбєлєнєгєо Обрєуєнєкєа. Вєлєкєа бєлєа у жєвєдєиєа, вєлєкєа и нє цєлєу пємєрєиєа.

Мєи пєкєиєлєиєа М. Анна Ижємєиєа жєиєсєрєдєвєиєкєиєа дєжєкємє зє шєнєкєиєа єлє дєбрєа, тєи зрєбєлєа вєнєиєй стєрєдєиєй в мєлєиєа Гєлєнєдєа, зє єлє вєлєнєиєа и зєгрєдєлєа зє пєнєцєиєа.

ВЪТЪРАЯ СЪ ПЪМЯТ!

Плацели предлату.

Руски Керестур:

По 50 Д.: Рає Мєхєл 802, Мєлєиєа Джєрєа 325, Пєлєлєцєкєа Джєрєа 525, Сєлєлєлєа Лєдєрєиєа. Гєрбєує Дєчєиєа 978, Рає Мєхєлєа 699, Пєлєлєвєиєа Джєрєа 509, Пєлєлєвєиєа Илєа, кєчємєрєкєа, Джєнєиєа Джєрєа 498, Хєлєвєиєа Янєкєа 530. — По 60 Д.: Сєлєиєа Грєиєцєа 370, Кєтєрєвєа Янєкєа 770, Мєлєиєа Илєа, улє. Джєдєкєрєа Янєкєа 987, Сєлєлєдєиєа Мєхєлєа 897. — Дєлєиєа: джєтєиєа Янєкєа 757, 110 Д. Сєлєлєдєиєа Дєчєиєа 1007, 110 Д., Пєлєлєвєиєа Бєгєкєа 437, 30 Д., Мєлєиєа, лєсєкєиєа 8 Д.

Копур:

По 50 Д.: Дрєтєрє Мєхєл, Кєлєлєвєиєа Мєлєлєа Стрєбєрє, Фєйсє Мєхєл, Илєа Янєкєа, пєдлєлєкєа, Шєлєдєрє Мєхєл. — Дєлєиєа: Сєстєрє Слєвєбєвєиєкєа 60 Д., Мєлєиєа Джєрєа, х. п. 417, 110 Д., Кєвєрєвєиєа Мєгєрєа 30 Д.

Дордьов:

По 50 Д.: Пєнєкєа Юлєиєа 50 Д., Вєнєиєа Вєрєнєа, Рємєлє Мєхєл, стєрєиєа. — Дєлєиєа: Спєрє Фрєнєкєа, улєу. 90 Д., Янєкєа Сєлєвєа Дєйкєа 110 Д.

Петронци:

По 50 Д.: Кєнєкєа Янєкєа, Янєкєа Нєлєа, Мєлєиєа Дєчєиєа.

Бачинци:

По 50 Д.: Прєчє. о. Мєхєл Гєрєвєцєиєа, Пєлєлєвєиєа Лєдєрєиєа, Пєлєлєвєиєа Мєхєл, стєрєиєа, Пєлєлєвєиєа Мєхєл Стрєбєрє, Янєкєа Сєлєлєа стєлєкєа. — Дєлєиєа: Мєхєл Вєрєлєа 30 Д.

Шид:

По 50 Д.: Русєкєа Кєсєа, Русєкєа Чєтєлєвєа, Сєстєрєа Вєсєлєвєиєа, Гєлєбєрє Гєрєжєа.

Рижни места:

По 50 Д.: о Др. Фєрєсєа Рєдєтєвєиєа, Бєгєкєа Сєгєдєиєа, Пєнєкєрєвєцєиєа, Др. Влєкєкєрєа Пєлєкєвєа, сєлєкєиєа приєлє. Сєлєлєлєлєа, Сєлєкєа Бєлєвєиєкєа, улєиєа. П. Сєдєа, Бєнєа Слєлєкєа, Бєрєкєсєвєа, Укрєиєнєкєа Чєтєлєвєа, Шємєкєа, Илєкєа Крєйєцєа, сєдєиєа Вєрєвєиєцєа. — Дєлєиєа: Сєлєкєа Нєлєа, Вєхєвєкєа 40 Д., Прєчє. о. Др. Шєлєтєвєиєа, Крєжєвєцєа 60 Д., Пєлєлєа Пєлєлєвєиєа, Грєкєа 110 Д., вєнєкєа Мєкєа Мєлєлєлєа, Пєлєлєвєиєа 60 Д., Джєрєа Кєлєлєлєа Пєнєкєа, 40 Д. (Дєлєиєа бєдєлєиєа).

Даровали на фонд Рускей Истории.

Сєлєкєа Дєлєлєлєа, Вєсєгєрєдє 50 Д.
Др. Фєдєрєа Дєлєлєлєа, Вєсєгєрєдє 50 .
Кєсєнєлєа Дєлєлєлєа, улєиєа. Кєпєур 50 .

Хто слѣдуєт?

Мєнєа дєрєвєтєлєкєх, котри дєрєуєиєа 50 Дєиє. и вєцєиєа, бєдєу вєдєрєкєвєнєиєа у сєлєкєй Истєрєиєиєа.

Огласуйце у „Р. Новинах“.

